

Trekverslag

Take me home, country roads

Toen we uit Stekene vertrokken was het lekker weer en de week beloofde goed te worden. Op die beruchte helling achter Luik ging het mis en we vielen in panne. Take me home, country roads. Maar gelukkig was er de VAB, er was geen schade en was het euvel snel verholpen zodat we met maar een beetje vertraging toch op de JP Ranch in Aywaille aankwamen. Nou willen we wel te paard naar de Trek, maar een weekje vooraf lekker rondrijden met alle luxe van grooms voor de ruiters, een lekker weetje waar de paarden in galop door vliegen en wij onze benen breken, en een gezellig terras op loopafstand, heeft ook wel iets. Dat blijkt ook in het donker te kunnen, en het knipperlichtje van de initiatietocht bewees weer goede diensten. Alleen is aan de foto niet te zien wie het meeste dorst heeft gehad. (zie foto). Regen hadden we besteld voor buiten de rij-uren en dat lukte perfect.

Bij de JP staat een grote houten kist en met een beetje moeite konden we daar Eric wel in krijgen als daar aanleiding voor was. Zoniet dan zochten we aanleiding, afleiding hadden we genoeg. De eerste tocht met behulp van de kaart ging perfect, de GPS was niet nodig,

alleen was er misverstand tussen oost/west en links/rechts, en dat lag deze keer aan de groom. Ai, dat heb ik geweten. Het paard had al iets voor me in gedachten. (zie foto) Take me home, country roads.

De volgende tocht ging onder leiding van JP zelf dus dat was gemakkelijk. Dan kom je nog eens op plaatsen waar je zelf niet aan gedacht zou hebben, zo mooi. De avonden maakten we gezellig met Elixir d'Anvers en Whisky, en de ochtenden met pillen tegen de koppijn. Take me home, country roads.

De volgende rit begon slecht. Mona van Henk verloor een ijzer en mocht terug op de wei. Nou is JP toevallig een heel goede smid, dus de volgende dag kon het beestje weer mee. Later op de avond zochten we ons favoriete terras weer op en daar was een of andere Rubberen-Robbie-Travestiet kaartjes aan het verkopen. Bij de prijs inbegrepen was zijn vette bek op onze wang zodat we die afgepoeid hebben met plat Jabbekes en plat Wieërts ("junder" en "snoeëterkuuk" verstond hij toch niet)

Nou hadden we eigenlijk bij de Liberty Ranch willen boeken, maar dat lukte niet, vandaar de JP. Maar we wilden er

wel een kijkje nemen en hoorden dat Jan Boschmans die avond zou arriveren. Dat hebben we maar aangegrepen om Jan en zijn groep te bezoeken met een goede fles wijn, en toen hoorden we ook dat er een foutje bij de boeking was ontstaan, zodat wij de JP eerder moesten verlaten. Gelukkig konden we dat oplossen door in een caravan in Erezée te overnachten en de paarden bij JP. Wel was de tocht te paard die dag maar een heel klein beetje uitgelopen, zodat we pas laat in de avond konden eten. De disco was al in volle gang en wij oefenden gebarentaal. Take me home, country roads.

De laatste tocht in Aywaille begon met een SMS aan de grooms dat de kaart vergeten was. Kan gebeuren.

Vervolgens bericht dat ook de GPS vergeten was. Kan ook gebeuren. Maakt ook niet uit, blijkbaar kan je je weg ook prima vinden zonder dat alles en zonder gidsbrevet, zodat het bericht waarin verteld werd verloren gelopen te zijn, gemakshalve maar genegeerd werd. Het zal wel op een terras geweest zijn, waar ze verloren liepen!

Vrijdag eindelijk naar de Trek. Een paar kennissen hadden we onderweg al ontmoet en na de eerste rit konden we